

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

IV. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Benedicto Accolto S.R.E. Cardinali S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

IV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP. BE-
nedicto Accolto S. R. E. Cardinali S. P. D.

NON putavi me contra officium esse facturum, si tuam benevolentiam & studium erga me, quod multis locis saepe sum expertus, ad omnes res, quae ad me ipsum pertinerent, tua ope conficiendas, familiariter aduocarem. Nam neque est omnino quicquam, quod mihi ego de te non pollicear, & tuam egregia praestansque liberalitas ea est, ut nos, qui te plurimum & observamus & colimus, iam pro nostro iure propè illa abuti posse videamur. Verum id quod peto, huiusmodi est. Antonius Connazanus, qui mea Romae negotia procurat, vir probus & fidelis, & in omni officio retinendo imprimis diligens, mihi est propter virtutem & fidelitatem charissimus. Eum ego valde mehercule optatim reuerti ad nos, solitaque officia & munera obire mecum, quae semper mihi ab illo grata acciderunt: quod etiam ipse non nollit. Sed cum propter causas quasdam vel notas tibi, vel certe non difficiles cognitae, eius ad nos reditus hoc tempore videatur esse interclusus, in qua hac re, quae sanè incommoda mihi est, illud tamen possit inesse commodi, quòd in vrbe remanens, nostra obire negotia, & si quid mea interfuerit, quod vlti venire indies singulos potest, te ipso quidem patrono & defensore, id expedire ac transigere, plurimasque mihi in eo operas vtilis atque oportunas praebere poterit: statui, quod necessarìo erat faciendum, ad id meum quoque consilium & voluntatem adiungere. Itaque ei permisi, vel potius eum hortatus sum, ut Romae domicilium habere institueret, nec apud alium tamen, quam apud eum, cuius ego (si istic essem) domo & contubernio potissimum vterer. Apud te, inquam, tua ut esset in familia, mihi proponere euersigio cepi. Nam nec honoratiorem sibi dominum, neque maiore apud cunctos dignitate, in me ipsum benevolentia, quam te, habere illum posse intelligebam: nec verò cuius & animus & autoritas meis rebus esset paratior. Quapropter cum res sic sese habeat, equidem quod mihi abs te petendum est, quòd in pacto petam non satis reperio. Si peto audacter & liberè, timeo ne nimis confidens: si religiosè & prudenter, ne vilius animi esse videar. Ita alterum meus pudor, alterum tua liberalitas, & nostra videretur coniunctio repudiare. Sed si ego in omni vita praecipuum comitem mearum actionum, consiliorum, voluntatum, pudorem semper esse volui: nihilque mihi fuit antiquius, quam eum retinere per diligentem, in quo ornamentum totius vitae mihi decreui esse positum: patieris tu, quae tua est humanitas, te a

me rogari atque orari: quod equidem ago studiosè, ac vehementer, ut familiarem meum virum optimum, quem ego multis de causis mirifice diligo, tuum familiarem esse velis: statuasque coeque te domi habendo, mei quoque absentis partem non parvam te habere: quippe cum crebrior multò futura sit, & tuorum beneficiorum instauratio erga me, & significatio mea perpetuae erga te voluntatis: quae quidem illo interprete quotidie magis tibi declarabitur. Sed vereor ne quod modicè, & cum religione me rogaturum dixeram: id iam non rogare, sed efflagitare videatur. Quare plura haec fortasse quam opus fuit. Illud tantum adiungam: si hominis opera & obsequio uti institueris, magnam te ex eius fide & diligentia commoditatem esse capturum. Mihi verò ita gratum facturum, ut tua quotidiana merita erga me, quibus ego tibi me deinde esse confiteor, hoc etiam facto non parum cumulata futura sint. Vale. VIII. Calend. Octob. Carpentoracii, M.D. XXIX.

V.

IAC. SADOLETUS EPISC. CARPENT.
Benedictio Accolto S. R. E. Cardinali S. P. D.

NON reperio verba, quibus tibi agam pro tua clemencia ac presentiam erga me voluntate gratias: quam tuis discretissimiliteris praeclare declarasti. Voluntate autem dico: quis unquam illud, & certioribus factis ostendit, alterius honorem sibi esse cordi, quam tua erga me non dicam facta, sed merita iam complura sunt. Nam quod fidem amicitiae mihi absenti praestas eandem, quam praesenti olim officiis omnibus praestitisti: neque officii animi tui quasi luminibus, altitudo & fortuna, & dignitate tuae, quod minus me respicias, in eodemque habeas loco, quo nota habere etas solitus: sit hoc virtutis, sit constantiae, & animi magnitudinis tuae. Quae verò in ipsum me contulisti multa & magna non amoris solam indicia, sed summae etiam liberalitatis, quibusdam ipse verbis, aut quo dicendi genere satis exprimere possum. Quod fauisti mihi videlicet ex animo semper: quod mei adolentis famam & nomen aduersus maluculos homines & alienae laudi libenter obsecrantes, studiosè tutatus es, quod meis, & meorum amicorum, affinium, familiariumque negotiis, nunquam tuum patrocinium & auctoritatem deesse passus es, nemoque apud principem pro me aut sepius intercessit, aut vehementer quæso, ista omnia quanti praesertim a tanto viro tanta auctoritate, tanta eloquentia, tantis ornamentis honoris, fortunae, imaginisque praedito: Quibus tamen contenta reuerentia mea non fuit: cuius etiam praesertim sum (quid enim mihi non daret aucto-

K 5

cia